

Berilo Jugoslovanskega odbora

iz Italije

BOZZOVICCI

POŠILJA: IVAN UČENIKOV - KAIRO - RUE MANHAET EL MAHRANI ŠT. 5 - IV. N/T. LEVO -

SREDNI VZHOD

ŠT. 18

12. FEBRUARJA 1942

Vetnaja pamjat...

Kakor poročamo na drugem mestu je bila v soboto, dne 7. t. m. v tukajšnji grški pravoslavni cerkvi spominska žalna svečanost za padlimi junaki v Jugoslaviji. Žalni spominski govor je imel pooblaščen minister kraljevine Jugoslavije v Kairu, g. Miloje Smiljanić, ki je med drugim dejal tudi tole:

Nenavadne zadušnice prirejamo danes v tej katedrali, zahvaljujoči se gostoljubju in službi božjim služabnikom bratske grške cerkve. So to nenavadne zadušnice žrtvam v Jugoslaviji, zlasti žrtvam srbskega dela našega naroda ob nenavadnem času in na nenavadnem mestu.

Medtem ko dogorevajo sveče, obkrožajo naše misli v črnino zaviti katafalk in le s težavo bi mogli uginiti, katera izmed njih je žalostnejša, katera nas hujše pritiska in davi in katera nam strašnejše para srca. V tem trenutku se vrtijo pred nami nepopisne strahote in grozni prizori, od katerih je vsak zaznamoval po nekaj tisoč ali deset tisoč nedolžnih žrtev.

Gledamo tistih dvajset tisoč neoboroženih mož, šibkih žena in otrok, ki so jih v prvih dneh in nočeh neusmiljenega nemškega zračnega napada na Beograd, zagrebale ruševine ali pa jih je zadušil ogenj lastnih domov. Kot ena izmed prvih žrtev prestolnice je padel tudi ugledni slovenski vodja in član kraljevske vlade, dr. FRAN KULOVEC.

In medtem ko se je še dvigal dim iz beograjskih pogorišč, je v neposredni bližini, v Banatu, v Bački izdihnilo na večalih oziroma se zrušilo pod nemškimi in madjarskimi svinčenkami vse, kar je bilo srbskega v narodni Vojvodini.

V prvih tednih vojne, v neenaki borbi z nemškim tehničnim orožjem, je padlo na tisoče hrabrih junakov, zlasti pri Stracinu v Kačaniku in v Pomoravju, ko so - takorekoč - golih rok jurišali na tanke. Padali so smeli letalci, ki so se spuščali v drzna letenja in v smrtonosno obrambo.

Padali so številni junaki, Bog ve kje, ko so zapuščali svojo rodno zemljo; mnogo je bilo žrtev v Grčiji, na Peloponezu in pri Solunu. Med njimi tudi drugi član vlade, MARKO DAKOVIĆ, ponos Črne gore in srbskega naroda.

Mislili smo, da bo konec vojnih operacij pomenil tudi konec naših težkih, množestvenih izgub. Ali, na žalost, vse to je bil šele začetek.

V juliju in avgustu so se nizali najbolj črni dnevi za srbski narod v Bosni, Hercegovini in Liki. Celotna naselja so bila opustošena, reke napolnjene trupel, mnogim družinam dojenčki pobiti, sveti hrami spremenjeni v pogorišča, vladike in duhovniki pa so umirali v največjih mukah. Kdo in zakaj so pobili toliko ljudstva, toliko dobrih ljudi, toliko nedolžnih in šibkih otrok? Božji sodbi in ljudski pravici ne bodo ušli krivci in izvrševalci tega pokolja, pa naj

pride kazen kadarkoli!

Vihra smrti in razdejanja pa še ni prenehala in divja z enega kraja v drugi. V juliju in avgustu so naši ponosni Črni gori uničili njena naselja in mesta ter pobili na deset tisoče prebivalcev, da bi zadušili nezlomljiv duh odpora. V septembru, oktobru in novembru je Srbija ponovno dala na deset tisoče novih žrtev. Streljanja talcev, nemške kazenske ekspedicije, požgana mesta in trgi, uničena naselja Šumadije, Mačve in užičkega okraja; povsod borbe osvobodilnih odredov po Rudniku, Maljenu in Romaniji ter nove nesreče in vse številnejši sezname padlih in izgubljenih. Da pa bo tragedija še večja in bolj še globlja, se je sovražniku posrečilo, da v Srbiji v mnogih slučajih našene brata na brata, da z grobno tišino zaduši svobodne vzklike naroda.

V tem tužnem nekrologu zavzemajo najbolj dirljive in najbolj pretresujoče mesto vesti, ki pripovedujejo o streljanju dvesto gimnazijalcev v Kragujevcu koncem oktobra. Iz treh najvišjih razredov so nemški barbari izvlekli dijake iz šolskih klopi in jih pognali na morišče. Dvesto mladih, bujnih življenj je nankrat ugasnilo brez svidenja in brez poslovilnega poljuba matere in sester. Pokosilo jih je kratko in suho povelje surovega rablja, ki ne zasluži imena človekovega. Poleg svojih dijakov, se je postavil njihov ravnatelj, potem ko je zaman poskušal braniti jih in rešiti jim življenja. Odstraniti so ga hoteli, kajti povelje za streljanje ni bilo izrečeno zanj. "To so moji dijaki, moji otroci, če jih pobijete nimam povoda, da živim dalje" je dejal junaški ravnatelj in ostal častno in junaško, da z njimi sprejme ogenj sovražnikovih svinčenk.

Tužni bratje in sestre!

Danes se po vsej naši zemlji objokujejo grobovi in prižigajo sveče za mrtve. V vseh naših krajih so zrasli novi grobovi, tolike gomile pa so še sveželi. Mnogi roditelji, številne matere in sestre bodo zaman iskale gomile svojih milih in dragih, kajti kruta roka jih je toliko pobila, da ne vemo niti kje in niti kako. V prilikah pod kakršnimi živijo naši ljudje danes v domovini, bo ostalo mnogo grobov nablago slovljenih in ne obiskanih. Kdo naj tudi najde božja pošivališča tam, kjer so bila cela naselja opustošena?

Zato naj te današnje sveče gorijo za mir in pokoj duš vseh žrtev, katerim manomom se klanjamo z globoko bolestjo in spoštovanjem, ker to niso samo duše pokojnikov, pač pa duše največjih mučencov naše zgodovine.

Večen jim bodi spomin med nami!

NAŠI VOJAKI V NEMŠKEM UJETNIŠTVU ZMRZUJEJO IN STRADAJO. Z NEKATERIMI SMO V ZVEZI; NJIHOVE PROŠNJE SO VROČE, KER JE NJIHOVO TRPLJENJE VELIKO. KDOR MORE, NAJ POMAGA! KDOR HITRO DA, DA DVAKRAT! DAROVE SPREJEMAJO ČČ. SESTRE V KAIRU IN ALEKSANDRIJI!

Deset skrivnosti ruskega uspeha

S svoje majhne pisarne v Kremju je Jožef Stalin, vrhovni poglavar 180 milijonov ruskega naroda vodil od junija meseca 1941 dalje največjo bitko svetovne zgodovine. Ruske armade so se v največjem redu umikale v notranjost ogromne Rusije skozi polnih šest mesecev, nato pa so nenadoma prešle v protinapad. To je bil edinstveni podvig v zgodovini strategije. Da je Stalin dosegel tak uspeh je posledica desetih skrivnosti, ki se svetu odkrivajo šele v teku dogodkov.

PRVA SKRIVNOST

Že davno pred nemškimi napadom se je po svetu mnogo govorilo o gospodarskih načrtih sovjetske Rusije, takozvanih petletkah. Stalin pa je pripravljaj in izvajal tudi vojaške načrte, ki so ostali skoro popolnoma neznani zunanjemu svetu. Že pred desetimi leti je ruski generalni štab pričel z gradnjo obrambnih postojank. Ko je Hitler povečal svojo armado od 7 na 21 divizij in pozneje na 63 divizij in ko je Stalin zvedel, da so te divizije koncentrirane predvsem v Vzhodni Prusiji, je tudi sam podvzel slične ukrepe. Ko je Hitler pričel z množestveno proizvodnjo oklopnih divizij, je tudi Stalin pomnožil to proizvodnjo v taki meri, da bi se Hitlerjev motorizirani dinamizem zrušil pred rusko oklopno obrambo.

NOVA ARMADA - NOVI KANALI

Skrivnost števil 2 - L. 1937 so Nemci pričeli s formiranjem tristo divizij vojakov izpod 30 let starosti. Ta armada naj bi bila pripravljena leta 1942 in bi jo sestavljalo devet letnikov, od katerih bi vsak dal pol milijona mož. Rusi so zaslutili nevarnost in se postavili v bran. V letih 1936 do 1940 so ustvarili armado, ki bi bila sposobna odbijati napade na obeh frontah, nemški in japonski. Ta armada je imela čisto obrambni značaj. V drugih petih letih 1940 do 1945 so Rusi nameravali postaviti armado, ki bi bila na eni fronti napadalna, na drugi pa obrambna. V petih letih od 1945 do 1950 pa bi se imela moč ruske armade povečati tako, da bi bile njene armade sposobne za ofenzivo na obeh frontah. Stalin je nadalje izdelal načrt za premestitev vojne industrije izven dosega sovražnih letalcev. Stalin je tudi spoznal, da je rusko železniško omrežje za promet, zlasti v vojnem času, nezadostno, zato je pričel z gradnjo velikega omrežja kanalov, ki naj v prvi vrsti povežejo vzhod Kaspiškega morja z zahodno Rusijo. Tudi gradnja kanalov je bila vključena v petletni načrt. V prvi petletki so zgradili Stalinov kanal, ki je zvezal Leningrad z Belim morjem s pomočjo jezer Ladoga in Onega. Po tem kanalu lahko plovejo križarke do 7000 ton nosljivosti. Ta kanal je skrivnost števil 2.

Se predno je bil ta kanal izkopen, so pričeli z gradnjo kanala Don - Volga, ki je skrivnost števil 3 in ki ima ogromno strateško važnost. Ves sistem ruskih kanalov se naslanja na reko Volgo in ima za cilj zvezati Baltičsko morje in Belo morje s Kaspiškim in Črnim morjem. Nadaljna njegova naloga je omogočiti prevoz vojnega materiala z Vladivostoka do Rostova.

IZKUŠNJE - UČITELJICE STALINOVH NAČRTOV

Skrivnost števil 4 - Ko so Nemci udrli l. 1939 na Poljsko so si Rusi do podrobnosti ogledali nacistično oborožitev, zlasti letalstvo, oklopne divizije in uporabljeno taktiko. Kakor smo že dejali, Rusi do tedaj še niso dovršili prvega dela svojih vojaških načrtov, po katerem so imeli ustvariti armado, ki bi mogla braniti obe fronti istočasno. Da bi Stalin pridobil na času se ni mogel že takoj v začetku upreti Nemcem. Zavaroval pa je z rusko-finsko vojno severno zaledje Leningrada. Iz istih razlogov je zasedel tudi Besarabijo, da jo utrdi kot sprednjo stražo Ukrajine in končno tudi zato, da premesti velik del vojne industrije proti vzhodu.

Stalin je istočasno temeljito izkoristil izkušnje, ki jih je nudila Francija, zlasti ko je uvidel, da se pustijo Nemci, pijani zmage, globoko zapeljati v sovražno ozemlje. Uvidel je tudi, da so Nemci pričeli z vojno še predno so dokončno izvršili vse predvidene priprave.

Rusi so na ta način pridobili 20 dragocenih mesecev in spopolnili svoje priprave. V dveh letih so ustvarili armado 200 divizij vojakov izpod 25 let starosti in mogočno rezervo desetih milijonov bajonetov. V rusko-finski vojni so Rusi uporabljali vojaško silo petega reda, ker so bili prepričani v zmago.

TAJINSTVENOST RUSKEGA LETALSTVA

Skrivnost števil 5 je lovsko letalo I 18, katerega hitrost znaša preko 600 km na uro in ki je oboroženo z izredno uničevalnim orožjem. V pogledu aeronautike je to letalo enako angleškemu Spitfires. Poleg tega razpolagajo Rusi z velikim številom bombnih letal tipe DB s hitrostjo 450 km na uro. To letalo uporabljajo zlasti za nočna bombardiranja. Ruska aviacija predstavlja šesto skrivnost ruskega uspeha. Nova lovka letala so oborožena s topovi, ki režejo nemške oklope kot repo. Rusi pa so izdelali tudi letala strmoglavce, ki po svoji kakovosti presegajo nemške "Štuka" letala in jih imenujejo "Šturmovik". Nemci so izjavili, da ruska blazna torpeda, s katerimi obmetavajo nemške tanke povzročajo taka razdejavanja, da nemški tanki pokajo kot napihnjeni baloni. Topovi Šturmovika imajo kaliber 37 m/m in so nameščeni med kolesi letala. Ta letala so v mnogem odbila napad na Moskvo.

Rusi uporabljajo končno orjaško šestmotorno bombno letalo s posadko 10 mož, ki lahko brez prestanka leti preko 3000 km. Koliko bomb to letalo lahko nosi, je skrivnost ruske armade, zmogljivost letala pa lahko presodimo po tem, da letalo lahko prevozi 64 padalcev.

FLOTA LEDOLOMCEV

Skrivnost števil 7 - Rusi razpolagajo z veličastno flotilo ledolomcev, s pomočjo katere lahko v zimskem času vzdržujejo Arhangelsk in vse njegovo morskno zaledje brez ledu. Na ta način so zavezniške dobave Rusiji tudi pozimi mogoče. To se je zgodilo zlasti zato, ker so Z.A.D. izrazile želje, da ne bi uporabljalo njihovo ladjeveje Vladivostoka kot pomorsko oporišče za ameriške vojne dobave. Poleg večjega števila manjših ledolomcev imajo Rusi tudi štiri edince 12000 ton, ki so največje na svetu te vrste. To ladjeveje je Hitlerju prekrizalo vse njegove načrte v Severnem ledenem morju.

Vladivostok je gospodar vzhoda. Stalin ga je pretvoril in orjaško trdnjavo, ki je osma skrivnost ruske oborožene sile. Vladivostok je samokres, uperjen v srce Japonske, ki je tretji član osi. Leta in leta so ruski znanstveniki in raziskovalci po Stalinovih navodilih urejali pot, ki veže Vladivostok s Murmanskom, pot, ki je trikrat daljša kakor pa atlantska. Vladivostok brani preko 50 podmornic in številne zračne eskadrilje. Podmornice, ki jih tu uporabljajo imajo prav posebno konstrukcijo, ki omogoča plovbo tudi pod ledom.

(Nadaljevanje na prih. strani)

(Nadaljev. z 2.str.)

NAJVEČJA SKRIVNOST

Največjo skrivnost ruske vojaške sile pa predstavlja ruska flota v Črnem morju, ki ni bila ustvarjena za to, da bi branila carigradske ožine, ker so te itak pod nadzorstvom prijateljske Turčije, pač pa je njena naloga, da brani industrijska področja od Kavkaza in Kaspiškega morja do kitajske meje. Ta področja so prepletena z odličnim cestnim omrežjem, ki veže sovjetsko Rusijo z Iranom in Indijo. Semkaj je bilo premeščeno na tisoče tovarn po izbruhu sovražnosti. Rusko črnomoško floto sestavljajo: "Pariskaja Komuna" stara oklopnjača s 23000 tonami tonaže, nosilec letal "Stalin", 2 moderni križarki "Kirov" in "Maksim Gorki", vsaka po 8800 ton, tri starejše križarke "Krasni Kavkaz", "Černovaja" in "Profintern", 8 modernih rušilcev po 2900 ton, 12 manjših rušilcev po 1800 ton, 4 starejši rušilci od 1250 do 1400 ton in končno še preko 50 podmornic. V Baltiku, kjer križari nemška bojna ladja "Tirpitz" in katere so se Rusi doslej še vedno izognili, imajo Rusi dve starejši bojni ladji po 23000 ton, 6 rušilcev po 2900 ton, 12 rušilcev po 1800 ton, 15 starejših rušilcev in 12 torpedovk.

RUSKA TAJNA SLUŽBA

Končno je treba omeniti še rusko skrivnost števil 10. To je ruska tajna služba, ki je najboljše organi-

zirana na svetu. En sam primer lahko zadostuje za pravilno ocenjevanje njenega dela. Ta primer nam tudi pove, zakaj so Lahji napadli Francijo šele v trenutku, ko je bila vojna na tej fronti skoro zaključena. Štiri leta pred italijansko vojno napovedjo je Francija pričela z utrjevalnimi deli na italijanski meji pri Mentonu.

Nekaj italijanskih častnikov, ki so dobro obvladali francoski jezik, se je tajno utihotapilo v francoske inženjerske oddelke in posrečilo se jim je dobiti načrte utrjevalnih del. Poročilo, ki ga je prejel Mussolini je obsegalo skoro 80 strani. Italijanski generalni štab je ugotovil, po pregledu vseh podatkov, da italijanska armada ne razpolaga s topništvo, ki bi premagalo francoske fortifikacije. Za proizvodnjo potrebnih topov bi Italija potrebovala najmanj pet let in pet milijard lir. Ko je šef italijanskega generalnega štaba Mussoliniju osebno izročil sodbo glede francoskih utrdb, mu je Mussolini odgovoril dobesedno: "Ne morem čakati toliko časa. Bolje je, da se odpovem napada na Francijo." To se je zgodilo 1. 1938.

Par mesecev pozneje je ruski poslanik v Parizu izročil francoskemu zunanjemu ministerstvu obsežno gradivo, ki je vsebovalo podrobnosti o fortifikacijah na italijansko-francoski meji. Ruski tajni službi v Rimu je uspelo fotografirati vse dokumente, ki so bili izročeni italijanskemu generalnemu štabu. To dogodivščino je potrdila visoka osebnost ruskega zunanjega ministerstva.

Izpod domačega latniba

MAŠA ZADUŠNICA ZA BLAGOPOKOJNIM Ő.O. EVGENIJEM bo v četrtek 19. t. m. ob polsedmi uri v kapelici ō.č. sester v Kairu, ulica Kawala, 8, Bab el Louk. Vabimo vse prijatelje in čestilce, da se polnoštevilno udeleže žalne službe božje, ki jo bo služil njegov zasluŕni namestnik ō. oĉe Stanislav Peroviĉ. Novi duhovni skrbnik Slovencev v Kairu, ō. oĉe Stanislav Peroviĉ, ki se je ŕe doslej z vso marljivostjo in bratsko pomoĉjo zavzemal za naŕe tukajŕnje rojake je na proŕnjo in iskreno ŕeljo celotne slovenske nasebine v Kairu sprejel nasledstvo blagopokojnega oĉeta Evgenija. Prepriĉani smo, da bo novi duhovni voditelj Slovencev, tudi v bodoĉe gojil svojo ljubezen in povezanost z naŕim narodom. Na izkazahem enoduŕnem zaupanju mu iskreno ŕestitamo!

RADIO
pripoveduje

DR. KUHAR NA LONDONSKEM RADIJU (Op. ur.: V zadnjih ŕtevilkah nismo objavljali govorov londonskega radija zato, ker pri najboljŕi volji nismo niĉesar razumeli, zaradi strahotnega motenja Nemcev. Te motnje so sedaj nekoliko oslabljene, ŕeprav ŕe vedno obstojajo.) Na londonskem radiju je 8. t. m. govoril poslanik dr. Kuhar, ki je povedal nekaj zelo vaŕnih opozoril in ugotovitev. Med drugim je dejal: "ŕe veĉkrat sem vam govoril o potrebi sloge med vami doma kakor tudi med nami tu v Londonu. Danes bom to reĉ objasnil z izjavo, ki je moĉno podprta s strani vseh odloĉujoĉih. Sloga nam je potrebna prviĉ zato, da bomo pregnali Nemce, Italijane in

Madjare iz naŕega ozemlja; drugiĉ potrebna nam je zato, da se zedinijo vsi Slovenci v eno edinicoo; tretjiĉ, da ta edinica mora biti vkljuĉena v meje Velike Jugoslavije. Prvo toĉko bomo dosegli skupno z vaŕimi zavezniki. Potrpeŕljivo ŕakajte povelja, pripravljene na vse ŕrtve. Glede druge toĉke in njene odloĉitve nosimo mi vsi, tako tu v Londonu kakor oni v Ameriki, velikansko odgovornost. Povedati vam moram odkritosrĉno, da se tu ŕe borimo in da bomo vstrajali z vso odloĉnostjo, da se ta naŕ ideal uresniĉi. Glede tretje toĉke povemo samo to, da bi vsaka druga reŕitev pomenila za nas narodno smrt. Zato o vsem tem ne razpravljamo, ker je uresniĉitev te tretje toĉke naŕa ŕivljenska zapoved. Brez Jugoslavije bodo izginili tako Slovenci kakor Hrvati in Srbi! - Priŕla so nam

poroĉila o nasilnem postopanju Paveliĉa za vstop vernikov pravoslavne vere v katolicizem. Prepriĉani smo, da bo sv. Stolica ukrenila vse, da se ti prestopi razveljavijo. Ne glede na to pa kot katoliĉani izjavljamo, da je poleg drugih hudobij, ki jih je Paveliĉ storil, ta najnoveŕa umazanost podlo oneĉaŕenje dostojanstva katoliŕske cerkve. Nadalje izjavljamo, da ŕelimo mi katoliĉani kar najtesnejŕega in kar najbolj prijateljskega sodelovanja s pravoslavnimi kristjani. - Nadalje smo prejeli poroĉila o nekaterih slovenskih druŕinah iz breŕiŕkega okraja, ki so jih Nemci s silo preselili v gornjo ŕlezijo. Poroĉilo pravi, da druŕine ne trpe lakote niti mraza. - Klanjamo se spominu obeh junakov Karadjordjeve zvezde pok. poroĉniku vojnega broda g. Maŕeri in majorju I. Preglju iz Maribora, ki je padel v vrstah gen. Mihajloviĉa na jugu drŕzave.

DR. LAVRIN NA LONDONSKEM RADIJU V soboto 7. t. m. je govoril na londonskem radiju prof. dr. Lavrin, ki je primerjal podjarmljenje Abesinije in njeno zopetno vstajenje z ostalimi danes ŕe vedno podjarmljenimi drŕzavami v Evropi. Őe je vstala ŕfriŕka Abesinija potem ne more biti nobenega dvoma, da se bodo zopet osvobodili po sedanji vojni tudi vsi ostali narodi po Evropi, ki so trenutno pod nacistiĉno oblastjo.

ZADUŠNICA ZA PADLIMI ŕRTVAMI V JUGOSLAVIJI V soboto 7. t. m. je bila v tukajŕnji grŕki pravoslavni cerkvi ŕalna sveĉanost za padlimi ŕrtvami v Jugoslaviji. Sveĉanost, ki se je vrŕila ob 11 uri dopoldne, so obiskali: pooblašĉeni minister kraljevine Jugoslavije, g. Miloje Smiljaniĉ z gospo soprogo, soproga zunanjega ministra g. Ninĉiĉa, soproga arm. gen. g. Iliĉa, gen. letalstva g. Bora Mirkoviĉ, polkovnik ŕivkoviĉ, sav. poslanstva gg. Sokoloviĉ in ŕĕepanoviĉ, polkovnik g. Svetozar Dimitrijeviĉ, polkovnik ŕupanĉiĉ, podpolkovnik Loziĉ, podpolkovnik Baletiĉ, podpolkovnik poljske armade g. Ćervenka, kapetan angleŕke armade g. Julij Emery, zastopnik svobodnih Francozov, ŕlani uprave Jugoslovanskega Dema v Kairu. Tukajŕna kolonija ni bila ŕtevilniĉno zastopana, ker ni bila obveŕĉena po ŕasopisju, kar ŕaj bi se v prihodnje vsekakor storilo. - ŕalne sveĉanosti je opravil tukajŕnji grŕki pravoslavni vladika ob sodelovanju ŕe petih duhovnikov. Po cerkvenem obredu je govoril pooblašĉeni minister g. Miloje Smiljaniĉ, kar poroĉamo na uvodnem mestu.

V TISKOVNI SKLAD "BAZOVICE" je 13 Slovenk skupno darovalo P. T. 640, za kar se uradniŕtvo iskreno zahvaljuje.

V ITALIJI ODMERJAJOO ELEKTRIKOO V vsem podroĉju Italije so odmerili porabo elektriĉnega toka po 10 Kw meseĉno.

OGLEDNIŠKI BATALJONI-NOVA VRSTA PEŠADIJE

V zadnjem času pripravljajo na Angleškem nove do sedaj še nepoznane borbene edinice. Angleško vojno ministerstvo jih imenuje "ogledniške bataljone".

Vsaka pešadijska divizija bo v bodoče pojačena z enim takim posebnim bataljonom. Bataljon razpolaga z 250 motornimi vozili in sicer so to oklopni avtomobili, zelo lahki tanki, oboroženi s strojnimi Bren, nadalje lahki kamijoni in motorna kolesa. Bataljon v pohodni formaciji s svojimi dvestopetdesetimi motornimi vozili zavzema dolžino 20 km.

Bataljon je oborožen z eno četo protitankovskega topništva in ga sestavljajo še nadaljne štiri čete, od katerih ima vsaka svoje posebne naloge. Poleg topniške čete je tu signalna četa, ki je najvažnejša. Ime bataljona že samo pove, da je njegova glavna naloga ogledovanje sovražnikovih premikanj. Ogledništvo pa bi bilo zaman, če bi edinica ne mogla dobljenih poizvedb takoj javiti svojemu poveljstvu. Zato je ta četa opremljena s številnimi radijskimi oddajniki in sprejemniki aparati.

Četa motociklistov sestavlja 50 motornih koles in je njihova uporaba v prvi vrsti določena za vzdrževanje zveze.

Naslednja četa je oklopna četa, ki razpolaga s primernim številom zelo lahkih in gibčnih tankov ter z določenim številom oklopnih avtomobilov. Vozači oklopnih vozil so prav posebno uvežbani za povsem samostojno gibanje na tujem ozemlju in se zaradi tega od njih zahteva določena samostojnost in ocenjevanju vsakokratnega položaja. Tudi oklopne edinice vršijo v prvi vrsti ogledniško službo in so njihova oklopna vozila namenjena predvsem obrambi in ne samostojnim napadom. Pripadniki oklopne čete so opremljeni z vsemi potrebščinami razpoznavanja. Poleg tega so vozači in njihovi spremljevalci temeljito poučeni o nalogah ženijskih čet. Izvežbani so za vsa dela odstranjevanja min, za razstreljevanje zaprek kakor tudi za uničevanje komunikacij. Biti morajo tudi najboljši strelci tako za uničevanje sovražnikove pehote kakor tudi za streljevanje sovražnih letal. Zlasti pa so izvežbani za nočno bojevanje.

Naslednja četa se imenuje jurišna četa. V trenotku ko so sovražna oklopna vozila onesposobljena,

nastopi jurišna četa, ki se prevaža na posebno majhnih in hitrih kamijonih. To je elitna četa ogledniškega bataljona. Posadka je približno tako izvežbana kakor angleški "Komandos", o katerih smo svojočasno že govorili v našem listu. Oprema jurišne čete je odlična. Četa vodi s seboj vse potrebne priprave za prekoračenje rek, močvar, težko prehodnih gozdov, gorvoja itd. Posadka ima hrane za tri dni s seboj v konzervirani obliki. Pripadniki jurišne čete so izvrstno izvežbani v čitanju vojaških zemljevidov tako angleških kakor tudi tujih. Izvežbani so v vseh sanitetskih delih, v pionirskem in saperskem poslu, poučeni so v podrobnosti o uporabljanju eksplozivnega materiala itd. Pri vkopavanju, v gradbi zaklonov in strelskih jarkov morajo pokazati dvakrat večjo hitrost kakor pa njihovi tovariši iz pešadije.

Ogledniški bataljon sestavlja posebno izbrana posadka fizično krepkih in moralno utrjenih vojakov. V mnogem pogledu so posadke izvežbane tako kakor njihovi tovariši "Komandos". Glavna naloga bataljona kot celote je, da preskrbi svoji nadrejeni edinici čim zanesljivejše in obširnejše podatke o sovražniku. Če je mogoče pridejo posadke do takih poizvedb na neupaden način, večkrat pa je za take ogledniške pohode potrebna tudi sila - nasilno poizvedovanje.

Pripravniki, ki se prostovoljno javijo v ogledniški bataljon morajo izpolnjevati določene pogoje. Prisotnost duha, hitrost ukrepanja, živahnost duha, smisel za organizacijo, ambicioznost za akcijo in predvsem popolno zdravje, to so glavne odlike, ki se zahtevajo od novince. Časnikarji in visokošolci imajo prednost.

Po izvršenem splošnem izvežbanju, novince porazdelijo v razne čete, za katere kažejo največ sposobnosti. Uvežbanje traja osem do dvanajst tednov, potem ko je novinec že končal splošno vojaško usposobljenost.

Z novimi edinicami so sedaj preskrbljene že skoro vse angleške divizije na otcju, nove pa se uvrščajo tudi na ostalih zavezniških bojiščih.

Dosedanji uspehi so pokazali, da je ta vrsta pešadije zelo učinkovit činilec tako v napadu kakor tudi pri obrambi.

ČVRKO KOTIČEK

Nekje, recimo v Indiji Koromandiji, so pogruntali nov način delitve dela. Če hočeš, n. pr. zaliti rožo, ni treba, da pograbiš lonec in ga neseš do vodovodne pipe, pač pa je enostavnejše, da s sesalko izvlečeš določeno koli-

čino vode do prve posode. Tu namestiš novo sesalko in z njo poganjaš vodo do naslednje posode. To delaš toliko časa, da prideš do

žejne rastlinice. Sicer rabiš res pol ducata sesalk in nekaj 100 metrov cevi ter ducat vrtnaric, ali rastlinico boš v doglednem času gotovo temeljito zalil. - Izum je naravnost razodetje današnjih dni. Uvedli so ga v uprave nekaterih naprednejših držav, ker je ravno v administraciji pokazal največje uspehe. Čuli smo, da so se poskusi tudi pri nas izvrstno obnesli.

